

Nr 17.

Av herr **Bergström** i Bäckland, om skrivelse till *Kungl. Maj:t* angående utredning i fråga om lagstiftning i visst syfte beträffande försäljning av jord till småbruk.

Eftersom jordbruket förbättras, bliva även möjligheterna flera att särskilt från de större hemmanen kunna försälja vissa områden till mindre jordbruk. Det har även visat sig, att dessa småbruk ha kunnat i förhållande till de stora jordbruken uppbringas till en större avkastning än dessa.

För att icke denna försäljning av jord till småbruk skall på något sätt hämmas och för att undvika obehag för både säljare och köpare av sådana småbruk, så är det av den allra största vikt, att vid köpekontraktens upprättande inga sådana skrivfel få insmyga sig eller andra fel bliva begångna vid köpen, som kunna bliva orsaken därtill.

Det har t. ex. förekommit, som jag väl känner till, då en hemmansägare har sålt en mindre del av sitt hemman med angivandet av ett visst skattetal jämte därtill hörande skogsmark, som utstakats efter gottfinnande, men till både hans och köparens belåtenhet. När så hemmansklyvning vidtagits för erhållande av lagfart, har det visat sig, att den utstakade skogsmarken icke motsvarat i storlek det i köpekontraktet angivna skattetalet. Säljaren har då måst avstå mera av sin skogsmark än beräknat var och det utan ersättning, för att köparens skogsmark skulle bliva i överensstämmelse med det i köpebrevet angivna skattetalet. Man kan också få tänka att i ett fall sådant som detta hade köparen kunnat få avstå från den överenskomna vidden av skogsmarken.

Att nu genom lag bestämma, att inga andra än juridiskt utbildade personer finge anlitas vid sådana köp, som här varit fråga om, vore förvisso icke lyckligt. Men att något bör göras för undvikande av här påpekade förhållande och därmed liknande är ju uppenbart.

Jag tager mig därför friheten att vördsamt föreslå,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i ovan av mig berörda spörsmål, i syfte att vid försäljning av jord till småbruk sådana orsaker, som kunna giva anledning till tvister och obehag, må kunna, så långt som det är möjligt, genom lagbestämmelser avlägsnas.

Stockholm den 16 jan. 1919.

P. Bergström i Bäckland.
